

Η ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Ιω. 7, 37-52 και 8, 12)

† ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στους Παπαδάτες, στις 15/6/2003)

1. Η Εκκλησία και εμείς

Σήμερα εορτάζουμε την Πεντηκοστή που είναι η γενέθλιος ημέρα της Εκκλησίας. Αν όλοι ενδιαφερόμαστε να ξέρουμε τον πατέρα και την μάνα μας και την μέρα που έχουμε τα γενέθλιά μας, πολύ περισσότερο πρέπει να μας απασχολεί η γενέθλιος ημέρα της Εκκλησίας, μια και στο σύμβολο της Πίστεως ομολογούμε ότι πιστεύουμε «εις μίαν Αγίαν Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν».

Αυτή μας διδάσκει για τον Πατέρα και τον Υιόν και το Άγιο Πνεύμα. Αυτή μας διδάσκει ότι ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός ο Υιός του Θεού, κατέβηκε στον κόσμο για την σωτηρία του γένους των ανθρώπων.

Μέσα στην Εκκλησία βαπτίζομαστε, ευλογούμαστε, μέσα στην Εκκλησία παντρευόμαστε. Με την ευλογία του Χριστού και της Εκκλησίας ζούμε στο σπίτι μας και στην κοινωνία. Στην Εκκλησία παίρνουμε συγχώρηση και έλεος και ευλογία με την εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία. Και φεύγουμε μέσα από την Εκκλησία, για να πάμε σε κάποιο κρύο τάφο, από τον οποίο θα ξεφυτρώσει η ζεστασιά της αναστάσεως και της αιώνιας ζωής την ημέρα της δευτέρας Παρουσίας. Εάν βέβαια εκείνο που βάζουμε επάνω στον τάφο, ο Σταυρός του Χριστού, είναι και εδώ στη ζωή μας και εκεί στην άλλη ζωή η ζεστασιά της ψυχής μας και η ελπίδα μας. Ναι, ο Σταυρός του Χριστού. Η δόξα και η ζωή μας.

Πώς όμως είναι η Πεντηκοστή γενέθλια ημέρα της Εκκλησίας; Πώς γεννήθηκε η Εκκλησία; Ας το ακούσουμε.

2. Η βιαία πνοή

Οι μαθητές του Χριστού, οι ένδεκα, γιατί ο Ιούδας που πρόδωσε τον Χριστό

είχε αυτοκτονήσει, μαζεύτηκαν μετά την Αγία του Ανάληψη στην Ιερουσαλήμ. Και έμεναν εκεί, στο υπερώο της Ιερουσαλήμ, οι ένδεκα απόστολοι, η Παναγία και μερικοί άλλοι μαθητές, περιμένοντας να δεχθούν την επαγγελία. Μια μεγάλη υπόσχεση. «Περιμένετε εκεί. Θα σας έλθει μία δύναμη από τον ουρανό. Κάτι πολύ μεγάλο». Έτσι τους είχε πει ο Χριστός.

Μα πού να καταλάβουν ποιό ήταν αυτό το μεγάλο πράγμα. Και μετά δέκα μέρες από την Ανάληψη, έγινε ξαφνικά, γράφει η Αγία Γραφή, «ήχος ώσπερ φερομένης βιαίας πνοής». Άκουσαν ένα δυνατό ήχο, σαν να φυσούσε αέρας που θα τα σάρωνε όλα στον κόσμο. Που δεν θα άφηνε τάχα τίποτε. Και ενώ ακουγόταν ένας τέτοιος θόρυβος, μια τέτοια βοή, δεν σάλευε φύλλο. Γαλήνη και ειρήνη. Γιατί; Γιατί ο Θεός, μπορεί και συνδυάζει τα αντίθετα. Εκείνα που εμείς δεν μπορούμε να τα συνδυάσουμε. Ή θάχουμε πόνο, ή θάχουμε υπομονή. Μας λέει ο Θεός να μάθουμε να τα συνδυάζουμε. Και πόνο και υπομονή. Να έχουμε και πένθος και χαρά. Για τις αμαρτίες μας να έχουμε και ελπίδα. Να φροντίζουμε να λιγοστεύουμε το ένα το κακό και να αυξάνουμε το άλλο το καλό.

Έτσι έγινε πρώτα ήχος, σαν βιαία πνοή. Και ξαφνικά είδαν μέσα στο δωμάτιο που καθόντουσαν ένα μεγάλο φως. Μια φλόγα μεγάλη που διαιρέθηκε και έγινε πολλές φλόγες. Και έκατσαν οι φλόγες επάνω στα κεφάλια των αγίων αποστόλων. Και ξαφνικά έγινε ένα άλλο παράξενο θαύμα. Οι άγιοι απόστολοι, αγράμματοι άνθρωποι μέχρι τότε από σπουδές, από δικές τους προσπάθειες, από δική τους διάθεση και θέληση, ξαφνικά έγιναν σοφοί. Και άρχισαν να μιλάνε πολλές ξένες γλώσσες. Φυσικά έμειναν και οι ίδιοι κατάπληκτοι και οι άλλοι που τους άκουγαν.

Μαζεύτηκε κόσμος κάτω από το σπίτι και έλεγαν:

-Μα τι γίνεται σ' αυτό το σπίτι.

Τότε βγήκε ο απόστολος Πέτρος και τους είπε:

-Ασφαλώς επειδή μας ξέρετε και ακούτε αυτά που λέμε, θα νομίζετε πως μεθύσαμε.

Γιατί έτσι έλεγαν οι άνθρωποι.

-Αυτοί αγράμματοι είναι. Τι είναι αυτό που κάνουν και κουβεντιάζουν μεταξύ τους όλες τις γλώσσες του κόσμου; Δεν μπορεί, μεθυσμένοι θα είναι.

-Δεν μεθύσαμε, τους λέει ο Πέτρος. Είναι πρωί ακόμη. Τέτοια ώρα δεν πίνουν οι σοβαροί άνθρωποι κρασί. Αλλά έγινε κάτι το μεγάλο. Μας έστειλε ο Θεός την υπόσχεσή του. Την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Για να μας θυμίσει τι ήταν εκείνο που έγινε στον κόσμο. Ότι ήλθε ο Υιός τού Θεού να μας σώσει. Και εμείς

αντί να τον προσκυνήσουμε τον σταυρώσαμε. Όλοι φταίμε. Ιδιαίτερα όμως φταίνε μερικοί. Εκείνοι που το είχαν βάλει πείσμα. Εκείνοι που χάλασαν τον κόσμο για να τον σταυρώσουν. Αλλά αδελφοί μου, το μήνυμα του ουρανού, το μήνυμα του Θεού με την χάρη του Αγίου Πνεύματος είναι: «Μετανοείτε, επιστρέψετε και θα συγχωρηθείτε. Καταλάβετε το, ότι ο Ιησούς Χριστός τον οποίο σεις σταυρώσατε είναι ο σωτήρας του κόσμου».

Τότε έγινε και ένα άλλο θαύμα. Πιο μεγάλο από το ότι οι απόστολοι, πριν αρχίσουν να μιλάνε με τον κόσμο, μιλούσαν μεταξύ τους τις γλώσσες όλου του κόσμου. Ποιό ήταν;

Αυτά που τώρα είπαμε, βγήκε και τους τα είπε με πιο πολλά λόγια βέβαια ο απόστολος Πέτρος, φυσικά σε μία γλώσσα. Δεν μπορεί κανείς να μιλάει ταυτόχρονα καμιά εικοσαριά, τριάντα γλώσσες, ούτε περισσότερες. Αλλά συνέβη το καταπληκτικό, ότι ο κάθε άνθρωπος από τα χίλια δυό έθνη που ήταν εκεί μαζεμένοι, άκουγε τον λόγο τού αποστόλου Πέτρου στη μητρική του γλώσσα. Όπως την ήξερε στον τόπο του. Έτσι, λέει η Αγία Γραφή, άκουγαν ο καθένας τον απόστολο να διηγείται τα μεγαλεία του Θεού. Και καταλάβαινε ο κόσμος από αυτό, ότι εκείνη την στιγμή, δούλευε όχι ο απόστολος Πέτρος αλλά ο Θεός Πατέρας μας και ο Κύριος μας ο Ιησούς Χριστός και η χάρη του παναγίου Πνεύματος. Γι' αυτό είπαν με πίστη:

3. Γράφουμε ανεξίτηλα με νερό

«Τι πρέπει να κάνουμε αδελφοί για να σωθούμε;»

Ο απόστολος Πέτρος τους απάντησε:

-Πιστεύσετε στον Χριστό και να βαπτισθείτε στο όνομά Του.

Δηλαδή; Όχι απλά να πιστεύσουν ότι ο Χριστός ήλθε στη γη και ήταν ένα κάτι. Αλλά να πιστεύσουν ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του Θεού του επουράνιου, εκείνου που έφτιαξε τον κόσμο όλο. Και αυτός είναι ομοούσιος και ίδιος με τον Πατέρα. Γιατί όπως ο άνθρωπος γεννά πάντοτε παιδιά, ανθρώπους, έτσι και ο Θεός γεννά όμοιόν του, ίσο με τον εαυτό του, όμοιο με τον εαυτό του, ομοδύναμο και ομόθρονο. Εξ ίσου μεγάλο Θεό. Αυτό πρέπει να πιστεύουμε για τον Χριστό. Όχι ότι ήταν κάποιος που πέρασε από την γη και έκανε κάτι.

Και μετά κάνετε το πρώτο βήμα. Βαπτισθείτε στο όνομά του. Τι σημαίνει «Βαπτισθείτε στο όνομά του»; Την πίστη αυτή να την βάλετε στην καρδιά σας και στην σκέψη σας. Και να λέτε μέσα σας: «Ας έχει δόξα, χίλιες δόξες, που

φανερώθηκε και ήλθε στον κόσμο για μας».

Την εποχή που οι Εβραίοι ήταν σκλάβοι στην Αίγυπτο, ο Θεός είπε στο Μωυσή: «Πάρε αυτούς τους ανθρώπους, βγάλτους από την Αίγυπτο, τον τόπο της δουλείας, και πήγαινέ τους στην ελευθερία, στον τόπο που θα σου δείξω. Εκεί στην αγία γη, την Παλαιστίνη».

Τότε που θα έφευγαν, την παραμονή, είπε ο Θεός στο Μωυσή: «Εγώ θα τιμωρήσω τους Αιγυπτίους, για όσα έκαναν στο λαό μου. Αλλά για να μην τιμωρηθείτε και σεις, θα σφάξετε κάθε οικογένεια ένα αρνί που θα το ονομάζετε Πάσχα, απελευθέρωση. Δηλαδή ελευθερία. Και θα βάψετε με το αίμα του τις πόρτες των σπιτιών σας. Θα κάνετε ένα σταυρό από το αίμα του αρνιού επάνω στην πόρτα σας. Την νύχτα οι άγγελοι του Θεού θα τιμωρήσουν τους Αιγυπτίους, που σας βασάνισαν. Όπου όμως βλέπουν τον Σταυρό αυτό, το αίμα του αρνιού, «θα κάνουν τον Σταυρό τους» και θα παραμερίζουν γιατί θα καταλαβαίνουν ότι οι άνθρωποι του σπιτιού εκείνου είναι δικοί τους. Δικοί μας. Του Θεού. Ευλογημένοι. Υπό την προστασία του».

Όταν λοιπόν βαπτίζομαστε, το νερό του αγίου βαπτίσματος, είναι μεγαλύτερο από το αίμα του αρνιού, γιατί είναι νερό γεμάτο με την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Γι' αυτό το ευλογούμε τόσες φορές. Είναι το νερό του Ιορδάνη που βαπτίστηκε ο Χριστός. Αυτό το νερό παίρνουμε στο βάπτισμα και γράφουμε επάνω στο σώμα μας το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. «Βαπτίζεται ο δούλος του Θεού εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Ολόκληρο το όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, χαράζεται μέσα σε ολόκληρο το είναι μας. Γι' αυτό μας βουτάνε ολόκληρους στην κολυμβήθρα. Για να γίνουμε όλοι του Χριστού.

«Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδώσασθε». Νεράκι φαίνεται, ρούχο ήταν. Ρούχο της ψυχής για πάντα. Για τους αιώνες των αιώνων. Αυτό είναι το ένα μυστήριο.

4. Υπόδειγμα πνευματικής μελέτης

Και έδωσε στην Εκκλησία ο Θεός επτά μεγάλα μυστήρια.

Όλα δωρεές του Αγίου Πνεύματος. Όλα τα τελούν οι δούλοι του Θεού οι διάδοχοι των αποστόλων, οι αρχιερείς και ιερείς επικαλούμενοι την χάρη του Αγίου Πνεύματος. Επτά μεγάλα μυστήρια και χίλια-δυό άλλα μικρότερα. Όλα για ευλογία. Όλα για αγιασμό. Όλα για σωτηρία, όλα βοήθεια, όλα αγιασμός,

όλα κάθαρση από το βάρος των κακών πράξεων, των αμαρτιών μας. Αυτά τα πράγματα πρέπει να τα μελετάμε. Όσο μπορούμε περισσότερο. Κάθε πρωί και κάθε βράδυ. Η μεγαλύτερη και ομορφότερη απασχόληση είναι να μελετάμε τα μεγαλεία του Θεού. Τις ευεργεσίες του Θεού, τις καλωσύνες του Θεού για μας.

Και το δεύτερο είναι να μελετάμε τα δικά μας έργα. Για να βλέπουμε τι; Όχι πόσα καλά κάναμε για τον Χριστό, αλλά πόσα έπρεπε να κάνουμε και δεν τα κάναμε. Και πόσες αμαρτίες κάνουμε. Γιατί;

Για να το καταλαβαίνουμε καλύτερα ότι η παρουσία του Χριστού στον κόσμο είναι ευεργεσία. Ήρθε να σώσει τα παιδιά του, τα παραστρατημένα. Για τα οποία έλεγε ο απόστολος Παύλος «Πρώτος είμαι εγώ. Ο χειρότερος από τα παραστρατημένα παιδιά του Θεού είμαι εγώ. Γιατί έκανα και εγώ μεγάλες αμαρτίες. Και όλοι μαζί αδελφοί μου, αυτό ήταν το νόημα των λόγων του, ελάτε να προσκυνήσουμε τον Χριστό. «Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ». Για να τον παρακαλέσουμε και να του πούμε:

«Ελέησέ μας, Θεέ μας επουράνιε. Εσύ ήλθες, μας αναζήτησες. Εσύ ήλθες και έφτειαξες την αγία σου Εκκλησία στον κόσμο και μας κάλεσες και γίναμε μέλη της. Και να ήρθαμε κοντά του. Και σωθήκαμε. Γιατί η μόνη εγγύηση, η μόνη ελπίδα, η αληθινή ζωή είσαι εσύ. Και εμείς έχουμε την ελπίδα της αληθινής ζωής, όταν παίρνουμε τον δρόμο, ψυχικά, πνευματικά, να ερχόμαστε κοντά σου. Με την καρδιά μας κοντά σου. Και με τα καλά μας έργα κοντά σου».

Αυτό είναι το μήνυμα της μεγάλης εορτής της Πεντηκοστής. Αμήν.-